

22.03.2015 – 5. neděle postní – cyklus B

Čtení

Jer 31,31-34 - Žl 51,3-4.12-13.14-15 - Žid 5,7-9 - Jan 12,20-33

Text evangelia pro děti

Mezi těmi, kdo přišli do Jeruzaléma jako poutníci, aby se o svátcích zúčastnili bohoslužeb, byli i někteří pohané. Ti přišli k Filipovi, který byl z galilejské Betsaidy, a prosili ho: "Pane, rádi bychom viděli Ježíše." Filip šel a řekl to Ondřejovi; Ondřej a Filip pak šli a pověděli to Ježíšovi. Ježíš jim na to řekl: "Přišla hodina, kdy Syn člověka bude oslaven. Amen, amen, pravím vám: Jestliže pšeničné zrnо nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek. Kdo má svůj život rád, ztratí ho; kdo však svůj život na tomto světě nenávidí, uchová si ho pro život věčný. Jestliže mi kdo chce sloužit, ať mě následuje; a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Jestliže mi kdo slouží, Otec ho zahrne počtоu. Nyní je moje duše rozechvěna. Co mám říci? Otče, vysvobod' mě od té hodiny? Ale právě kvůli té hodině jsem přišel. Otče, oslav své jméno!" Tu se ozval hlas z nebe: "Oslavil jsem a ještě oslavím." Lidé, kteří tam stáli a uslyšeli to, říkali, že zahřmělo. Jiní říkali: "To k němu promluvil anděl." Ježíš jim na to řekl: "Ten hlas se neozval kvůli mně, ale kvůli vám. Nyní nastává soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vypuzen. A já, až budu ze země vyvýšen, potáhnu všechny (lidi) k sobě." Těmi slovy chtěl naznačit, jakou smrtí zemře.

Slova k vysvětlení

Jeruzalém: v minulosti hlavní město izraelského království, kde král Šalomoun zbudoval k Boží počtě nádherný chrám

Poutník: člověk, který putuje na určité místo, aby se tam setkal s Bohem

Bohoslužba: setkání lidí, při kterém přítomní chválí Boha

Pohan: člověk, který nevěří v jednoho Boha **Anděl:** Boží posel

Galilejská Betsaida: oblast Izraele, která hraničila s pohanským územím

Amen: slovo, které potvrzuje to, co bylo řečeno **Hojný užitek:** veliký, bohatý užitek

Zamyšlení pro práci s dětmi

Komentář k evangeliu: Poutníci se chtěli setkat s Ježíšem. Neodvážili se jít přímo za ním, proto vyhledali jeho učedníky. Ježíš se s poutníky v tu chvíli nesetkal přímo, ale „otevřel“ jim blízkost událostí, kdy Bůh oslaví své jméno (srov. v. 28) - přiblížil jim blízkost hodiny, kdy zemře na kříži. Ježíš takto odpověděl na žádost poutníků, když je pozval: přijďte, abyste viděli toho, který je vyvýšený... ten vás povede k sobě (srov. v. 32). Ježíš nepopisuje detaily svého utrpení, ale sděluje, co Bůh udělá ve prospěch všech lidí. A to se mělo završit smrtí a zmrtvýchvstáním Božího Syna. Smrt vypadá jako ztráta všeho, ale Ježíšova smrt získala „hojný užitek“, podobně jako je to s odumřením zrna, kdy z něho vyrostе nový život. Tento dar můžeme přijmout jen s vírou ve svém srdci.

Poselství textu o spáse: „Oslavil jsem a ještě oslavím.“ (v. 28) Tato slova Boha Otce ukazují na poslání Božího Syna. To, že Ježíš přišel na tento svět, jeho život, učení i skutky, bylo od počátku spojené s oslavením Boha. Zvláště pak Ježíšova smrt na kříži je oslavením Boha, protože On svého Syna vzkřísil a skrze něj dal všem lidem dar věčného života.

Souvislost s liturgií: „Otče, oslav své jméno!“ Tato slova následují po Ježíšově rozjímání nad blížícím se utrpením, kdy přijímá Otcovu vůli. Podobně se my při každé mši svaté v modlitbě ‘Otče náš’ obracíme k Bohu, když prosíme: „... buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi...“.

Plnější smysl – aktualizace poselství pro náš život: Jako zrno musí odejít, musí zemřít jeho slupka, aby zrno vyklíčilo a rostlo a přineslo hojný užitek... Ježíš musel zemřít, aby pak naplno s každým člověkem kdykoliv a kdekoliv mohl být: v modlitbě, ve svátostech, ve vztahu k bližnímu... Jak poznat Ježíše? Můžu se snažit žít jako on v tom, že se daruji druhým: to dobré, co mám, o to se umím rozdělit s druhými a přitom se s ním určitě potkám.

3 – 6 let

Když nám někdo bude ukazovat zrníčka obilí, co si představíme, že z nich může být? Z obilí můžeme umlít mouku, z mouky upéct pečivo, třeba chléb. Chléb (a další potraviny) potřebujeme k životu. Nejdříve však musí někdo zasít zrna do půdy, pak zrníčko odumře, aby dalo prostor klíčící rostlině, a z ní vyroste klas obilí. Ježíš přirovnává svůj lidský život k takovému zrnu: On musí zemřít, aby ho jeho Otec vzkřísil z mrtvých a tak nás všechny zachránil pro nový život bez hříchu v radosti s Bohem.

6 – 9 let

Představte si dvě semínka v zemi, jak si povídají. První semínko říká: „Já chci vyrůst! Zapustím kořínky a pak ze mě vyraší nad zemí rostlinka. Otevřou se mně jemné zelené lístky, které všem ohlásí příchod jara!“ A to semínko rostlo. Druhé semínko řeklo: „Bojím se, že zemřu. Když zapustím kořínky, nevím, jestli na něco v té tmě v té tvrdé zemi nenarazím. A když bych vyrostlo nad zemí, přijde hlemýžď a možná mně okouše lístečky. Ne, raději nebudu klíčit.“ A čekalo. Které semínko se probudilo k životu? Na které semínko svítilo sluníčko a pomohlo mu vyrůst v krásnou a užitečnou rostlinu? Když uvěříme Ježíši, tomu, který zemřel na kříži, ale Bůh ho vzkřísil k životu, bude to s námi podobné, jako když semínko nastavilo svoji tvář slunci: rostlo, sílilo a žilo. (Pozn. Příběh dvou semínek je volně zpracovaný podle Br. Ferrera: Paprsek slunce pro duši.)

9 – 14 let

Poslední postní týden před Květnou nedělí začínám se slovy proroka Jeremiáše v 1. čtení: „Hle, blíží se dni... kdy uzavřu s domem izraelským... novou smlouvu.“ (srov. v. 31) On je naším Bohem a my jsme jeho lidem. (v. 33) Už nebude o Bohu učit bratr bratra (v. 34), protože Bůh zůstává v nás. Nová smlouva spočívá v tom, že Bůh nám odpustil hříchy a my zůstáváme ve společenství s ním. Bůh totiž poslal svého Syna na svět, aby na něm – na jeho životě, smrti a zmrtvýchvstání – oslavil své jméno a dal se nám poznat. Slovo „poznat“ znamená v Bibli „sblížit se, být s někým v blízkém vztahu“. Co mě přivádí k Bohu? Kdy si uvědomuji, že je mně Bůh blízko?

Aktivita

3 – 6 let

Pomůcky: hnědé látky, keramická miska, hlína, zrníčka obilí, svíce a zápalky

Nejdříve s dětmi připravíme „pole“ – položíme na zem hnědý šátek. Na něm připravíme „půdu“ – na látku položíme keramickou misku a do ní vysypeme trochu hlíny. Do ní s dětmi vložíme zrna obilí a zalijeme trochou vody. Protože je tato scéna symbolikou Ježíšových slov o jeho životě, smrti a zmrtvýchvstání, přidáme ještě hnědé látky tak, aby vytvořily kolem misky s obilnými zrny kříž. Na vhodné místo umístíme zapálenou svíci. S dětmi příští a další neděli pozorujeme rostoucí obilí.

6 – 9 let

Pomůcky: papíry A4, pastelky a fixy

Papír A4 položený na šířku v polovině přeložíme. Na levou stranu děti malují semínko, které se rozhodlo žít, vyklíčilo, nastavilo svou tvář slunci, vyrostla z něj krásná rostlina... Na druhou stranu děti malují semínko, které se zaleklo obtíží spojených s růstem a zůstalo v zemi, nic z něj nevyrostlo. K oběma obrázkům můžeme udělat „bublínu“ jako v komiksu. Do bubliny vepíšeme krátkou větu, co si které zrníčko říká (viz zamyšlení), jak si to děti z průvodního příběhu zapamatovaly. Celé dílo dotvoříme jako malou knížku; na úvodní stranu můžeme napsat název knížky vycházející z textu evangelia, např. „Pšeničné zrníčko“ a děti připojí svůj podpis. Závěrečnou stranu mohou jen barevně vymalovat.

9 – 14 let

Pomůcky: tvrdší barevné papíry A5, obyčejné tužky, pera a centropeny různých barev

Děti zkusí výtvarně ztvárnit větu z dnešního žalmu: „Stvoř mi čisté srdce, Bože! Obnov ve mně ducha vytrvalosti.“ Dnes zvolíme techniku výtvarného umění – kaligrafii. Nejdříve na papír jemně nakreslíme obyčejnou tužkou tvar srdce. Potom vezmeme pero (tenký fix, centropen) a větu žalmu píšeme tak, že se držíme předkreslené linie srdce. Větu samozřejmě můžeme zopakovat víckrát a také můžeme touto větou zaplnit „srdce“, stále však držíme původní linii.

Obrázek

Život v pšeničném zrně